

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 13CoE/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213900
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814213900.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: A. P., bytom J., N. X/XX/XXX, o vymoženie 349,87 eur s príslušenstvom, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 13. novembra 2014, č.k. 15Er/2945/2014-18, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 103, § 159 ods. 3, § 167 ods. 2 a § 251 ods. 4 O.s.p. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným do zápisnice dňa 21.05.2014 domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymoženie istiny vo výške 349,87 eur s prísl., na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 10910/08 zo dňa 28.10.2008, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2008 a vykonateľnosť dňa 21.11.2008. Súdny exekútor E.. K. F., J.. dňa 24.07.2014 doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z úradnej činnosti má súd preukázané, že exekúcia vedená pod sp. zn. 16Er/917/2009 (EX 3449/2009) v prospech oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, proti povinnému: A. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. X/XX/XXX, J., bola zastavená uznesením Okresného súdu Prievidza č.k. 16Er/917/2009-27 zo dňa 05.11.2012 podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom a toto uznesenie v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoE/67/2013-46 zo dňa 26.03.2013 nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2013. Exekučným titulom v tomto a vo vyššie uvedenom exekučnom konaní je ten istý rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 10910/08 zo dňa 28.10.2008. Okresný súd Prievidza v odôvodnení uznesenia č.k. 16Er/917/2009-27 zo dňa 05.11.2012 okrem iného uviedol, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o úvere podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky, tak z pohľadu ustanovení § 53, 54 Občianskeho zákonníka platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu smernice 93/13/EHS (výkladovej pomôcky ustanovení spotrebiteľského práva) kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s ustanoveniami § 6 ods. 1, § 8 a 9 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť potom základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie nepreběhlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia. Z uvedených dôvodov, použijúc eurokonformný výklad ustanovení na ochranu spotrebiteľa, interpretačné pravidlo podľa ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka (v pochybnostiach v prospech spotrebiteľa), rešpektujúc

ustálenú judikatúru súdov vyššieho stupňa, súd exekúciu v súlade s § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ex officio v plnom rozsahu zastavil pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Z uvedeného je teda zrejmé, že exekučné konanie vedené pod sp. zn. 16Er/917/2009 sa viedlo na podklade toho istého exekučného titulu ako toto exekučné konanie a vo vzťahu k tým istým účastníkom konania, pričom zhodný je aj vymáhaný nárok oprávneného, resp. časť nároku oprávneného voči povinnému. Súd prvého stupňa konštatoval, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci - rei iudicatae, ktorá vyplýva z ust. § 159 ods. 3 O.s.p., patrí medzi neodstrániteľné podmienky konania v zmysle § 103 a § 104 ods. 1 O.s.p. a bráni tomu, aby vec, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté, bola opäť prejednaná. Rovnakou vecou je uplatnenie toho istého nároku alebo stavu, o ktorom bolo už právoplatne rozhodnuté, pokiaľ je súčasne daná totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Ide o procesné vyjadrenie ústavnoprávnej zásady ne bis in idem, teda nie dvakrát o tej istej veci. Keďže v tomto exekučnom konaní sp.zn. 15Er/2945/2014 je podkladom pre vymoženie príslušenstva pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 16Er/917/2009-27 zo dňa 05.11.2012 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, súd je toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že v tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo vydanie uznesenia o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. V predmetnej veci však súd prvého stupňa o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale nad rámec zverenej právomoci rozhodol napadnutým uznesením o zastavení exekučného konania. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012, ktorý vyslovil, že tým, že exekučný súd exekučné konanie zastavil podľa § 45 ods. 2 Exekučného poriadku bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odňal oprávnenej možnosť realizovať jej procesné oprávnenia. Zastával názor, že v danom prípade exekučný súd nesprávne aplikoval ust. 251 ods. 4, § 159 ods. 3, § 104 ods. 1 prvá veta a § 103 O.s.p., pretože v exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z., aplikovať zásadu res iudicata. Namietal, že exekučné konanie nemá vo svojom predmete „vec“, o ktorej by sa mohlo právoplatne rozhodnúť, pretože exekučné konanie predstavuje len vykonávacie konanie, ktorého obsahom je nútený výkon už právoplatne rozhodnutej veci. Je teda zrejmé, že exekučné konanie nemá merito veci, o ktorom by sa rozhodovalo, ale predstavuje len proces, v dôsledku čoho akékoľvek skončenie exekučného konania nie je spôsobilé vytvoriť prekážku rozhodnutej veci. Zároveň poukázal na vôľu zákonodarcu, ktorý v Exekučnom poriadku úmyselne neuvádza prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia prípustnosti aplikácie prekážky rozhodnutej veci v exekučnom konaní. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinný sa k odvolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z týchto dôvodov:

V predmetnej veci sa oprávnený návrhom, spísaným do zápisnice na exekútorskom úrade E.. K. F. dňa 21.05.2014, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 349,87 eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 28.10.2008, sp. zn. SR 10910/08, ktorý podľa vyznačenej doložky mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 18.11.2008 a vykonateľnosť dňa 21.11.2008. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil exekučné konanie, keďže v predmetnom exekučnom konaní sp. zn. 15Er/2945/2014 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už súd vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 16Er/917/2009-27 zo dňa 05.11.2012 jednoznačne konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že za týchto podmienok ide o prekážku rozhodnutej veci a toto exekučné konanie je potrebné zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p.

Z obsahu pripojeného rozhodnutia súdu prvého stupňa zo dňa 05.11.2012, č.k. 16Er/917/2009-27 vyplýva, že oprávnený sa na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. zo dňa 28.10.2008, sp. zn. SR 10910/08, domáhal vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie 366,46 eur s príslušenstvom, a to na podklade návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 29.05.2009. V uvedenej exekučnej veci súd prvého stupňa predmetným uznesením zo dňa 05.11.2012, č.k. 16Er/917/2009-27 exekúciu zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2013, č.k. 6CoE/67/2013-46.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Odvolací súd konštatuje, že existencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci je predpokladom toho, aby súd nekonal a nerozhodoval o veci, o ktorej už prv právoplatne rozhodol iný súd, prípadne iný orgán, ktorého rozhodnutím je civilný súd viazaný. Prekážka rei iudicatae sa zaraďuje do kategórie neodstrániteľných väd konania, existencia ktorých má za následok zastavenie konania bez ďalšieho (iné rozhodnutie súdu v prípade prekážky rozhodnutej veci neprichádza do úvahy). V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na ustanovenie § 103 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406635>>, podľa ktorého kedykoľvek počas konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). V ustanovení § 104 ods. 1 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406637>> je ďalej zakotvené, že ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Z citovaných ustanovení O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=22110>> teda vyplýva, že podmienky konania, za ktorých môže súd vo veci konať, sú skúma z úradnej povinnosti a kedykoľvek za konania.

Podľa judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k porušeniu procesnej podmienky prekážky rei iudicatae dôjde vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky:

1. začne sa opätovne konať, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté;
2. začne sa opätovne konať medzi tými istými účastníkmi;
3. a o tej istej veci.

Z ustanovenia § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>> je nutné vyvodit', že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového (nachádzacieho) konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania; ak pôjde o neodstrániteľnú podmienku exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť, a to práve vzhľadom na ustanovenia § 103 a § 104 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406634-3406638>> v spojení s ust. § 251 ods. 4 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=4793422>>. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=26&p=13010>> neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ust. § 159 ods. 3 O.s.p. <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3406821>>, ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Pre posúdenie rozsahu tohto striktného zákazu je nevyhnutné posúdiť, čo sa rozumie rozhodnutím vo veci samej v exekučnom konaní.

Vecou samou sa rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom súdneho (ale aj exekučného) konania, ktorý je predmetom konania, spolu s príslušenstvom tohto nároku. V exekučnom konaní je predmetom konania žiadosť oprávneného o tzv. nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), a to v prípade, ak povinný

dobrovoľne nespĺnil povinnosť vyplývajúcu z tohto rozhodnutia. Uznesenie, ktorým sa v exekučnom konaní rozhodlo o neprípustnosti exekúcie ako celku, bez špecifikácie jej časti či určitých spôsobov vykonania exekúcie, je rozhodnutím súdu vo veci samej.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že pred podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v predmetnej exekučnej veci, súd prvého stupňa už o totožnom nároku oprávneného, uplatnenom návrhom na vykonanie exekúcie a vyplývajúcom z toho istého exekučného titulu, medzi tými istými účastníkmi exekučného konania, právoplatne rozhodol, a to uznesením zo dňa 05.11.2012, č.k. 16Er/917/2009-27, ktorým exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku s poukazom na § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. V uvedenej exekučnej veci dospel súd prvého stupňa k záveru, že predložený rozhodcovský rozsudok, vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.08.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2013, č.k. 6CoE/67/2013-46. Keďže uvedeným uznesením o zastavení exekúcie bolo právoplatne rozhodnuté o právnom nároku oprávneného, ktorý bol priznaný v exekučnom titule a skutkové okolnosti vedúce k záveru o nespôsobilosti tohto exekučného titulu zostali nezmenené, ide o meritórne rozhodnutie, ktoré založilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd zastáva právny názor, že uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 05.11.2012, č.k. 16Er/917/2009-27 v spojení s uznesením tunajšieho krajského súdu zo dňa 26.03.2013, č.k. 6CoE/67/2013-46, založilo prekážku rei iudicatae, a teda pokiaľ v totožnej veci podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie, v takomto exekučnom konaní nemožno pokračovať, a je potrebné ho zastaviť pre existenciu neodstrániteľnej prekážky konania.

Pokiaľ oprávnený vo svojom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/108/2012 a dôvodí, že v tejto fáze exekučného konania (pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie) nie je možné exekučné konanie zastaviť bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, uvádza odvolací súd, že táto námietka oprávneného je celkom nedôvodná. Uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo vydané za okolností celkom odlišných od okolností predmetnej exekučnej veci. V exekučnej veci, ktorej sa týka uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (bez toho aby medzi tými istými účastníkmi už predtým prebiehalo iné exekučné konanie o vymoženie rovnakého práva na základe rovnakého exekučného titulu), exekučný súd túto žiadosť spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a samotným exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom meritórne posúdil a exekučné konanie zastavil z dôvodu, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a preto neplatná: Urobil tak bez rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora, čím podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neprípustne „preskočili“ postup podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a že exekučné konanie zastavili podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. v procesnej situácii, v ktorej neboli dané procesné predpoklady pre takýto postup. V uvedenej exekučnej veci teda neexistovala žiadna vada podmienok exekučného konania, ktorá by bránila posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej.

V predmetnej exekučnej veci však existencia vady podmienok exekučného konania zistená bola, pričom ide o vadu neodstrániteľnú, ktorá bráni ďalšiemu postupu v exekučnom konaní a teda bráni aj posúdeniu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a rozhodnutiu o nej. V zmysle § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Exekučný súd má teda povinnosť v každej fáze exekučného konania skúmať splnenie podmienok konania a v prípade ich zistenia, v závislosti od toho, či ide o vadu podmienok odstrániteľnú, či nie, musí náležite procesne reagovať. Súd prvého stupňa preto správne v predmetnej exekučnej veci po zistení existencie neodstrániteľnej vady podmienok konania exekučné konanie zastavil bez toho, aby rozhodoval o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.